

על ברזל עמוס ושאי באמץ שא המטות.
 בעני הבחן כצרך כסף בכורים —
 נוח לך זה מהיות כפוף להדיטות.
 מהיות תלוי בדעת עמי-ארץ ובורים.
 כל אחד פדי לחמלה, עונו לא רב מנשוא.
 אך על כלם, חבל! דברי משנה נמרצים:
 "כל הנבלות מצטרפות זו עם זו
 וזה עם זה מתחברים כל השקצים".

"הגידה-נא: בתוך כל השאון וההמולה
 לעבודה פוריה איך פנאי לך ומתי?"
 אגלה לכם סודי: הכבוד והגדולה
 גמלוני טוב — רחקו ולא שקדו על דלתי.
 בשונאים רבים אל טוב ומטיב חנני.
 נקל היה פנות ערך לחברתם הבויה;
 לבו כזבם די רגע — בשלוח יתר זמני
 הקדש יכלתי לעבודה יותר רצויה.

אם לא קרובים לך פה מחזות חיים מעורדים.
 אם תברח, כי נחש אל עקבך כרוך.
 עבור על פני הדורות, בחר לך בין הבוידים

עקביה, אנטונינוס, גבירול או כרוך.
 חברים לך תמצא בנכר וביהודה
 גרים בארץ, מתעבי סד, בוני פחים;
 ורבים עוד יש, אשר מחייהם אף נקודה
 לא נותרה לזכרון — ולך היו אחים.

הכדי להסתפל, מרום מגדלי נצחים.
 בקיקיוני תלאה, בזיו רמש על מטעי;
 או לדרוך בכף רגל על פתנים נאלחים
 אשר ארסם הטילו לתוך שלות רגעי?
 ואני כבר נדרתי: רק רחמים וחנינה
 לאביוני אדם אשיב מבקשי רעתי;
 אמונתי בטוב עולם גם להם תהי לצנה.
 תבן יהיו ללבני וחמר לשירתי.

לשחוק ולא לבכות.
 רשות יש להתלוצץ בעבודת אליל.
 הלעג שצרי טומאה הורס;
 מנצח בנגינות בשחוק יוסר אויל.
 "רידנדו קסטיגט מורס".
 על מדוכה זו כבר ישב דמוקריט.
 גם עקיבה בחר הבית על שועלים